

Dům Č. 428/6 V Litomyšli Před Váikou

Tahle fotografie byla pořizena někdy ve 30. letech u našeho domu v Litomyšli. Maminčin otec Rudolf Finger ho postavil pro moji maminku a její sestru Marii v roce 1934. Obě tam žily se svým rodinami. Přistěhovali jsme se tam v roce 1934 z Plzně.

Dům byl velice blízko centru města, ale tehdy to bylo tiché odlehlé místo. Pak ale komunisti kus té zahrady odřízli, až k samotnému rohu domu a postavili tam čtyřproudou silnici. Tehdy totiž jeden stavitel, chránělec Antonína Kapka, což byl prominentní komunistický funkcionář, dal namísto plánovaného obchvatu kolem Litomyšle postavit silnici skrz město. Tím město obrovsky poškodil. To samé se stalo také v Ústí nad Orlicí a v mnoha dalších místech.

Naše rodina a rodina maminčiny sestry jsme bydleli v jednom domě, myslím, že to byl pěkný dům. Protože jakmile přišli Němci a obsadili Litomyšl, tak jsme se museli odstěhovat k tatínkovým rodičům a Němci v tom domě nahoře udělali úřadovnu NSDAP a dole Kindergarten, čili mateřskou školkou. Po únoru 1948 tenhleten pan předseda KSČ v Litomyšli, přišel na originální nápad. Prý, že se budeme muset vystěhovat a on že v prvním patře udělá sekretariát KSČ a v přízemí mateřskou školkou. Neboli naprostá analogie, že. My jsme se tenkrát velmi bránily. Jedna moje kamarádka byla zaměstnána na okresním úřadě - tehdy byla Litomyšl ještě okres - a ta nám to ohlídala. Jakmile tam přišlo vyrozumění, že se musíme vystěhovat, tak ještě než jsme ho dostaly my, dala nám o tom vědět. Maminka zašla za jinou kamarádkou, advokátkou, a ta nám rovnou udělala odvolání. Odvolávaly jsme se tak dlouho, až jsme se nakonec odvolaly až k Zápotockému. A u něj jsme konečně pochodily, takže jsme tam mohly zůstat.

No, ale protože to byly dva třípokojové byty s halou, dosti velké místnosti, tak nás pak zase chtěli vystěhovat na základě toho, že je to nadměrné. V té době totiž bylo možné vlastnit pouze tři pokoje, ale jejich přesnou plochu si už nepamatuji. To tenkrát určoval nějaký dekret. Maminka to vyřešila tak, že půlku domu, tu horní půlku, prodala své kamarádce. Oni právě tehdy sháněli nějaký byt, takže to koupili a hned se tam nastěhovali. Ta paní je o dva roky mladší než naše maminka a stále ještě žije. Tedy doufám, že to mohu říct, rozhodně ještě minulý týden žila. Tam nahoře teď

tedy žije tahle stará paní se svou dcerou a v našem bytě už nastálo nikdo.